

DAWNO TEMU,

(RITOURNELLE)

Przekład: Barbara Grzegorzewska

dzisiaj

Premiera: 18 grudnia 2010 r.

HANNA BORATYŃSKA - JUBILEUSZ 50-LECIA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Teatrem interesowała się już w szkole średniej. Rodzice bardzo nie chcieli, by Hanna została aktorką. W końcu jednak przekonani, że córka mocno trwa w swym postanowieniu, zgodzili się na to.

- Pochodziłam z porządnego krakowskiego domu, żadnych artystów w nim nie było - wspomina Hanna Boratyńska. Początkowo pragnienia te trafiły na opór, potem wszyscy zaakceptowali mój wybór. Zrozumieli, że to powołanie, że nie ma od niego odwrotu. Rodzice później przyjeżdżali na wszystkie premiery sztuk, w których grałam.

Po studiach w krakowskiej PWST przeniosła się do Łodzi. Najpierw grała w teatrze Powszechnym, potem w Teatrze 7.15 i Teatrze im. S. Jaracza w Łodzi. Do Katowice przeniosła się, by być bliżej rodziców. Dobrze wspomina Teatr Śląski. Była w nim w najlepszych latach, gdy reżyserowali tam Lidia Zamkow, Jerzy Szajna i Jerzy Kreczmar. Stamtąd ściągnął ją do Zabrza Dyrektor Mieczysław Daszewski, gdzie gościnnie zagrała rolę Łuki w „Żołnierzu i Bohaterze”. Teatr Nowy okazał się jednak jej przystanią na długie lata. Do dziś nie używa określenia Teatr Nowy, tylko zawsze „mój Teatr” – gdzie kreując wielkie postacie kobiece, osiąga sukcesy artystyczne.

W swoim dorobku ma ponad 140 ról. Grała w komediach, tragediach, w sztukach muzycznych, melodramatach, bajkach dla dzieci. Stworzyła całą gamę ról charakterystycznych, co przepowiedział jej już podczas przedstawienia dyplomowego wykładowca PWST Eugeniusz Fulde:

- Ty w przyszłości, zagrasz i damy i kobiety z ludu, i amantki, a te twoje koleżanki nadają się tylko na te ostatnie. Ty masz w sobie coś więcej niż tylko urok młodości. Będziesz grała role charakterystyczne. I tak było. Doskonale kreuje role królewskie, komediowych arystokratek, elegantek z wielkiego świata, ale także kobiety ulomne, smutne, pokonane przez los, agresywne i destrukcyjne. Jej kobiety skupiają na sobie uwagę z chwilą wejścia i prawdę o własnym wnętrzu odsłaniają przez cały czas trwania przedstawienia. Poprzez wszechstronny warsztat, postaci przez nią kreowane nabierają wiarygodności i wielowymiarowości. Jej obecność na scenie, to nie tylko sposób poruszania się, gest, ale także znakomite wyczucie kostiumu i stylu. Do swojego zawodu Hanna Boratyńska podchodzi bez taryfy ulgowej, kompromisów, zawsze idąc na całość. Aktorstwo stanowi okazję do wielu rozmów i spotkań. Jest osobą szalenie towarzyską i ciepłą. Kocha dalekie podróże i uwielbia Tatry. Każdą wolną chwilę stara się spędzać w Dolinie Pięciu Stawów. Czytuje poezję, której ma wspaniały zbiór w domowej bibliotece i ogląda albumy, wśród których dominują reprodukcje z najsławniejszych galerii świata. Jest wyborną gospodynią i gotuje „najwspanialszy bigos na świecie”.

Ważniejsze role:

Ruth w „Niemeach”, Dona Beatriz w „Niewidzialnej kochance”, Diana w „Fantazym”, Nina Zariieczna w „Mewie”, Nora w „Domu Ialki”, Klementyna w „Zapomnieć o Herostratesie”, Canina w „Volpone”, tytułowa „Balladyna”, Doktor Zhand w „Fizykach”, Pani Pernelle w „Świętoszku”, Elżbieta w „Ryszardzie III”, Podstolina w „Fireyku w zalotach”, Starościna w „Powrocie Posła”, Juliasiewiczowa w „Moralności Pani Dulskiej”, Jadwiga w „Klubie Kawalerów”, Elmira w „Mężu i Żonie”, Lulu w „Skizie”, Stila w „Wszystko jest względne”, Dobrońska w „Ślubach panieńskich”, Frozyna w „Skapcu”, Tadrachowa w „Dulska – Musical”, Eleonora w „Tangu”, Pani w „Pieszko”, Bruna w „Serenadzie”, Panna Olive Harriet Smythe w „Podwójnej rezerwacji”.

Nagrody i wyróżnienia:

Srebrna Maski (1975 i 1976), Złoty Krzyż Zasługi (1980), Złota Odznaka „Zasłużony w rozwoju woj.katowickiego” (1981), Zasłużony Działacz Kultury (1984), Nagroda Prezydenta Miasta Zabrze w Dziedzynie Kultury (1994), Medal im. Mariana Mikuty (Towarzystwo Kultury Teatralnej) (2000), Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2009).

Victor Lanoux

DAWNO TEMU,

(RITOURNELLE)

Przekład: Barbara Grzegorzewska

dzisiaj

Reżyseria i scenografia: Tomasz Obara

Kostiumy: Anna Sekuła

Asystent reżysera: Robert Lubawy

Inspicjent / Sufler: Edyta Bicz

Wśród starszych ludzi są dwie grupy. Jedni to zgorzkniali starcy, dla których starość to wielka morderca, a drudzy to radosni statuszkowie. Wbrew pozorom już dzisiaj pracujesz na to, jaką będziesz babcia i jakim dziadkiem. Jeżeli nie złożą cię tylko choroby starości, to przecież twoja starość może być piękna. Dowiedz się, czy Twoja starość będzie szczęśliwa. Jaki jesteś, jaka jestem, jaki jest? To jest Twoja psychozabawa. Dowiedz się, jak poznać siebie!

1. Jeśli mówisz: "kocham" to mówisz to...
 - a) bo chce przez to coś osiągnąć...1
 - b) bo wydaje mi się, że kocham...3
 - c) bo naprawdę kocham...5
2. Czy potrafiśz rozmawiać, ze swoim partnerem?
 - a) nie...1
 - b) trudno powiedzieć...3
 - c) tak...5
3. Co myślisz na temat zdania, że: "Wielka miłość i ogromne sukcesy obarczone są wielkim ryzykiem!"
 - a) bzdura...1
 - b) coś w tym może być...3
 - c) święta prawda...5
4. W jakich stosunkach jesteś ze swoimi rodzicami?
 - a) w złych...1
 - b) w takich sobie...3
 - c) w bardzo dobrych...5
5. Więcej czytasz czy oglądasz telewizję?
 - a) oglądam telewizję...1
 - b) pół na pół...3
 - c) czytam...5
6. Czy jesteś lakomczuchem?
 - a) tak...1
 - b) czasami...3
 - c) nie...5
7. Czy żartujesz z innych ludzi?
 - a) często...1
 - b) rzadko...3
 - c) nigdy...5
8. Na wczasy wyjeżdżasz...
 - a) nie wyjeżdżam...1
 - b) często w to samo miejsce...3
 - c) zawsze w inne miejsce...5
9. Czy pomagasz innym?
 - a) nie...1
 - b) od czasu do czasu...3
 - c) często...5
10. Czy mówisz: "dzień dobry" wchodząc do windy, w której są inni ludzie?
 - a) nie...1
 - b) gdy jest tam ktoś znajomy...3
 - c) zawsze mówię...5

Jeśli uzyskales(as) 10-22 punkty

Robisz wszystko, by na starość być zgorzkniałym człowiekiem. Wszystko przez to, że dziś oczekujesz od ludzi znacznie więcej niż mogliby ci dać. Tym samym twoje rozczarowania kumulują się i na starość twoje rozgoryczenie życiem będzie tak wielkie, że nie będziesz mógł sobie z nim poradzić. Pracujesz również na to, aby twoja starość była samotna. Dziś nie dzielisz się tym co masz, nie pomagasz innym i ukrywasz znajomości, które twoim bliskim mogłyby pomóc rozwiązać życiowe problemy. Jeśli chcesz zmienić swój los, to zacznij naprawiać własne błędy i nie mów, że te błędy to wina innych ludzi. Wtedy łatwiej ci będzie nie dawać się starości, a najbliżsi nawet nie pomyśla, aby miejscem na twoje ostatnie lata życia był dom starości.

- Proszę pani, ja żyję nie myśląc,
czy się starzeję, czy nie... U mnie to naturalne...
A u pani, za przeproszeniem, wszystko lipa...
to nawet nie jest prawdziwa starość,
to jest fałszywa młodość.

Siwe staruszki
Rosochatymi palcami
Przesuwają paciorki różańca
Zaslaniając powiekami
zastygły w oczach ból samotności

Stopniowo zapominając o sobie
Troskliwie wydają ostatni grosz
Na bułkę dla labędzi
Ziarenka dla gołębi
Mleko dla bezdomnych kotów
Cukierek dla nieznanego dziecka
Płaczącego na ławeczce w parku

Narzeczone przeszłości
Z lamusa pamięci wywołują
Zasuszone bukiety
Ocalale obrączki i korale cenne wspomnieniem
Ścierają kurz zapomnienia z pożółkłych fotografii

W wyobraźni
Zapalają znicze miłości
Na grobach odległych w czasie i przestrzeni

Stopniowo odrywają się od ziemi
Coraz wyżej wznosząc się ku niebu
By kiedyś zniknąć za zasloną grobu
Jak za kurtyną teatru
Który niektórzy nazywają życiem
W poczekalni do nieba
Którą inni nazywają starością

Lecz gdy popatrzyś uważniej w ich oczy
Zobaczysz ciągle młode serce
I duszę gorącą miłością
Co wieczna
Bo nie wystyga nigdy
Jak w „Pieśni nad pieśniami”
I w „Hymnie o miłości”

Magdalena Tarasiewicz

Victor Lanoux (Viktor Robert Nataf) – urodził się 18 czerwca 1936 roku w Paryżu. Aktor, producent, scenarzysta i dramaturg. Jego pierwsze spotkanie z filmem, które zaważyło na całym jego dalszym życiu, nastąpiło w roku 1956 – kiedy, jako mechanik pracował na planie Notre Dame de Paris w reżyserii Jean Delannoy.

W roku 1961 poznał Pierre Richarda, z którym przez 5 lat pisał skecze i występował w paryskich kabaretach. Zadebiutował jako aktor w 1964 r. rolą w filmie «Bezwstydną staruszką». Do roku 1969 występował na deskach Theatre National de Paris, zarówno w repertuarze współczesnym, jak i klasycznym.

Chociaż scena teatralna pozostała ważnym elementem w karierze Victora Lanoux, cały czas nierozdzielnie związany był z wielkim ekranem. Grał u boku tak wielkich aktorów jak m.in. Jean Gabin («L’Affaire Dominici»). W roku 1976 otrzymał dwie nominacje do Cezara, za role w filmach „Kuzyn, kuzynka” i „Poulet Adieu”.

Od lat 80-tych gra także w serialach telewizyjnych, stając się tym samym popularnym i bardzo lubianym przez francuską publiczność, aktorem telewizyjnym.

Żaden czas nie jest twój, tylko ten, co minie...

Podjmując temat przemijania, zmienności życia, jak i jego tajemnicy, warto przeanalizować najczęściej powtarzane przez nas błędy.

Niemal wszyscy postępujemy w życiu zawsze na przekór sobie i swemu szczęściu.

Spieszymy się, by jak najwcześniej być dorosłym, a potem z nostalgią wspominamy młodość,

Tracimy zdrowie, by zdobyć dużo pieniędzy, a kiedy je już mamy, wydajemy nie licząc się z niezym, by tylko je odzyskać.

Z wielką troską myślimy o przyszłości, zapominając o obecnej chwili, przez co tracimy najcenniejsze – **Tu i Teraz**.

Żyjemy jakbyśmy nigdy nie mieli umrzeć, a umieramy jakbyśmy nie żyli.

Żaden czas nie jest Twój, tylko ten, co minie...

**Teatr
Nowy**
w Zabrzu

PATRONAT MEDIALNY

Plus 96.2 FM
radio ŚLĄSK
MIŁEGO DNIA

PLAC TEATRALNY 1, 41-800 ZABRZE

www.teatrzabrze.pl

Rezerwacja biletów: tel. (032) 271 54 93

organizacja@teatrzabrze.pl

Kasa biletowa: (032) 271 32 56 w.220

Sezon 2010/2011

Program CCLXXXVI

Redakcja programu – Beata Dąbrowicka - Wilczok

Zdjęcia i projekt graficzny – Krzysztof Lisiak

Dyrektor Naczelny
Jerzy Makselon

Z-ca Dyrektora ds. Artystycznych
Zbigniew Stryj

Kierownik Literacki
Beata Dąbrowicka -Wilczok

Kierownik Muzyczny
Marzena Mikula – Drabek

Kierownik Techniczny
Joanna Puk

Koordynator Pracy Artystycznej
Szymon Wiechoczek

Biuro Promocji i Organizacji Widowni
Edyta Stronk, Aleksandra Kozicka
Anna Potoczna, Paweł Janicki

Pracownia krawiecka
Dorota Zeliszek

Pracownia fryzjersko-perukarska
Sabina Niziołek

Rekwizytornia
Beata Hoffman, Łukasz Sikora

Garderobiane
Teresa Jasiocka, Beata Żmigrodzka

Pracownia elektryczno-akustyczna
Eliżbieta Badowska, Krzysztof Pająk
Jerzy Puk, Jan Miciak, Rafał Pieruszka

Pracownia stolarska
Jan Swonke

Pracownia plastyczna
Beata Hoffman
Bartłomiej Latoszek

Obsługa sceny
Adam Bisiak, Andrzej Tomczak
Zygmunt Owczarek, Marek Wróbel

Fotograf
Krzysztof Lisiak